

**Από πού
προέρχονται
τα αδέσποτα;**

Η Ελλάδα, με πληθυσμό περίπου 11 εκατομμυρίων κατοίκων, εκτιμάται ότι έχει 2,8 εκατομμύρια αδέσποτους σκύλους και γάτες (σύμφωνα με τον Δείκτη του οργανισμού της Mars, End Pet Homelessness Index, 2021). Κάθε ένα από αυτά τα αδέσποτα ζώα ήταν κάποτε δεσποζόμενο ζώο κάποιου ή αποτελεί απόγονο κάποιου δεσποζόμενου ζώου. Σε πολύ λίγες περιπτώσεις, τα δεσποζόμενα ζώα χάθηκαν διότι δεν υπήρχε καταχωρημένη ηλεκτρονική σήμανση και δεν κατάφεραν να επιστρέψουν στους κηδεμόνες τους. Η συντριπτική πλειονότητα των αδέσποτων που βλέπετε στους δρόμους έχει εγκαταλειφθεί. Μόλις βρεθούν στον δρόμο και δεν είναι στειρωμένα, αυτά τα ζώα αναπαράγονται ανεξέλεγκτα.

Τα αδέσποτα σκυλιά στην Ελλάδα είναι κυρίως αποτέλεσμα εγκατάλειψης, η οποία προκρίνεται ως «λύση» στην υπεργεννητικότητα η οποία με την σειρά της οφείλεται στην έλλειψη στειρώσεων. Αντίθετα, τα περισσότερα αδέσποτα γατιά γεννιούνται στους δρόμους, συνήθως από μητέρες που κάποιοι φροντίζουν περιστασιακά, χωρίς όμως να τις έχουν υιοθετήσει ή να έχουν μεριμνήσει για τη στειρώσή τους. Παρόλα αυτά, η ρίζα του προβλήματος συχνά εντοπίζεται στην στιγμή που κάποιος δεν έκανε το κρίσιμο βήμα για να αποτρέψει τις μελλοντικές γεννήσεις.

Ένα μεγάλο μέρος του προβλήματος συνδέεται με το ότι υπάρχουν περισσότερα σκυλιά και γάτες στην

Ελλάδα από όσα μπορούν να τα υιοθετήσουν τα νοικοκυριά της χώρας. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των καταφυγίων και των αναδόχων, οι αριθμοί είναι τεράστιοι – και κανένα καταφύγιο δεν θα είναι ποτέ αρκετά μεγάλο για να φιλοξενήσει όλα τα αδέσποτα.

Αυτό σημαίνει ότι όταν ένας κηδεμόνας ζώου αντιμετωπίζει μια δύσκολη κατάσταση – όπως για παράδειγμα μια μετακόμιση ή οικονομική δυσχέρεια – είναι εξαιρετικά δύσκολο να βρεθεί ασφαλές μέρος ή νέο σπίτι για το κατοικίδιο του.

Ο μακροπρόθεσμος και βιώσιμος δρόμος για να μειωθεί ο αριθμός των νέων αδέσποτων είναι: (1) Τοποθέτηση microchip (ηλεκτρονικής σήμανσης) και εγγραφή κάθε δεσποζόμενου κατοικίδιου στο Εθνικό Μητρώο Ζώων Συντροφιάς (ΕΜΖΣ) για την αποφυγή απώλειας ή εγκατάλειψης, και (2) Στείρωση κάθε δεσποζόμενου κατοικίδιου ή, εναλλακτικά, αποστολή δείγματος DNA εάν η στειρώση δεν είναι δυνατή λόγω προτίμησης του κηδεμόνα ή ιατρικού προβλήματος. Η στειρώση ή η αποστολή δείγματος γενετικού υλικού (DNA) είναι πλέον υποχρεωτική βάσει νόμου.

Δυστυχώς, ο αριθμός των διαθέσιμων νοικοκυριών που δύνανται να υιοθετήσουν δεν πρόκειται να αυξηθεί σημαντικά, άρα πρέπει να μειώσουμε την «παραγωγή νέων δυνητικών αδέσποτων».

Υπεύθυνη Κηδεμονία των Ζώων Συντροφιάς

Στην καρδιά της λύσης βρίσκεται η υπεύθυνη κηδεμονία των ζώων συντροφιάς – κάτι που μπορεί να ενθαρρυνθεί, να διδαχθεί και φυσικά να εφαρμοστεί. Χρειαζόμαστε τη συμμετοχή όλων: ηλεκτρονική σήμανση και καταγραφή, στειρώση ή λήψη και αποστολή δείγματος γενετικού υλικού (DNA).

Μόνο έτσι μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο μέλλον για τα ζώα, τους κηδεμόνες τους και συνολικά σε όλη την Ελλάδα.